

Не плашим се смрти, страх ме је да она буде све што сам проживео...

Страх ме је страхова којима се предајем, којима верујем да су ту у доброј намери, који говоре тихо и мудро, који тобож брину и опомињу, који понекад надгласају једину истину: НЕ БОЈ СЕ – САМО ВЕРУЈ!

И, заиста- САМО ВЕРУЈ, СРБИНЕ МОЈ!

Страхуј од Господа, али не од гнева његовог, гневни смо ми што би од јутра нешто више од благе светлости и од ноћи нешто јаче од слаткога мрака...

Страхуј од Господа колико страхујеш од мајчине сузе, колико желиш да не брине и не стрепи, колико јој се гласу радујеш...

Страхујем да Господа не изневерим, а не да га не наљутим.

Љутња је оков нас самих. Љутња је изговор да не будемо бољи и да не можемо боље јер, ето, само смо људи...

А, шта више од тога да будемо?!

Шта је лепше и величанственије од тога, мој Србине?!

Човек!!!

Вера у човека јесте вера у Господа, не треба других доказа да Господ постоји док је у нама човека.

Падаш, страдаш, устајеш, видаш ране, настављаш даље...то је Господ у нама, и ми са Господом!

И ако не верујеш у Бога он верује у тебе, и не да те!

За тебе једнога се бори као да си једини, знај то.

И, није грех питати се, преиспитивати се, доказивати веру наново...зло је кад немаш шта да доказујеш, шта да се упиташ, шта да преиспиташ...

Када је смрт једино што си проживео.

Није ни вера ићи у цркву јер се ваља, јер је ред, јер је празник...

Није дан празник, но читав живот.

Немој у цркву без цркве у себи. У икону не гледаш већ се огледаш у њој...

И да читавог живота трагаш за том црквом у себи, и да је нађеш тек последњег часа-

живео си и вери и Господа, и довољно си Сина Божијег одменио на распећу.

Трагао си и нашао, само то је важно, у који час (?) – сваки је једнак и сваки је прави.

Лута ко ни за чим не трага- ко читав живот тражи- наћи ће.

Не бој се- само веруј!

У себе, оно најбоље у себи, ништа друго Господ не тражи од нас.

Веруј у васкрснуће, сваки нови дан ти је доказ тога!

Васкрснуће је свако добро које учиниш, једнако на своју корист и на своју штету, док год је другоме на корист.

...и да се радујем, знајући свој чега